dosar nr. 2-24000332-05-2a-18032024 Judecătoria Cahul, sediul Taraclia
Judecător Scripcenco Andrei

D E C I Z I E
în numele Legii

21 iunie 2024 mun. Cahul

Colegiul specializat în contencios administrativ al Curții de Apel Cahul
în componența:
preşedintele completului, judecător Movilă Vitalie,
judecătorii Pilipenco Serghei, Dvurecenschii Evghenii,

examinând fără citarea părților, apelul declarat de către Popa Serghei împotriva hotărîrii Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia din 12 februarie 2024, pronunțată în cauza civilă, la acțiunea ÎM ”INCASO” SRL către Popa Serghei, cu privire la încasare a datoriei în mărime de 8 000 lei, a cheltuielilor pentru taxa de stat achitată în mărime de 270 lei și a cheltuielile pentru asistența juridică în mărime de 500 lei

C O N S T A T Ă :

ÎM ”INCASO” SRL la data de 29 decembrie 2023 a depus în instanța de judecată *acțiunea* împotriva lui Popa Serghei privind încasarea datoriei în mărime de 8 000 lei, a cheltuielilor pentru taxa de stat achitată în mărime de 270 lei și a cheltuielile pentru asistența juridică în mărime de 500 lei.

Prin *hotărîrea Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia din 12 februarie 2024* a fost admisă acțiunea, cu hotărîrea încasării de la Popa Serghei, în beneficiul ÎM „INCASO” SRL în baza contractului de credit (împrumut) №AG0362334 din 24.12.2020 datoria în mărime de 8 000 lei, suma de 270 lei drept compensare a cheltuielilor de judecată cu titlu de taxă de stat și suma în mărime de 500, drept cheltuieli pentru asistența juridică, iar în total se încasează 8 770 lei.

Popa Serghei nefiind de acord cu această hotărîre la data de 28 februarie 2024 *a declarat apel*, solicitând admiterea apelului, casarea hotărîrii instanței de fond și emiterea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii depuse.

Cererea de apel fiind motivată, prin faptul că, eronat instanța de fond a admis acțiunea depusă și a hotărât încasarea de la Popa Serghei a sumei de 8 000 lei de la o companie pe care apelantul nici nu o cunoaște. Menționând că, din 2014 se afla în detenție și nu a avut posibilitatea să ia credit, ulterior a aflat că, o persoană pe nume Gheorghe i-a falsificat actele și lua credit pe numele lui. Și, așa cum, el nu a luat careva bani, nici nu trebuie să restituie, iar casa în care locuiește este a surorii lui, acolo având el doar viza de domiciliu, nu are bani.

Astfel, menționând apelantul că, nu este vinovat, o altă persoană a luat banii, și cine i-a luat acela trebuie și să-i restituie, din care considerente solicită admiterea apelului depus, casarea hotărîrii contestate și trimiterea cauzei la rejudecare, menționând că, hotărîrea a fost emisă în lipsa lui.

Conform art. 276^2 alin. (1) Cod de procedură civilă *"dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depăşeşte 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei, fără a se lua în considerare dobânzile, penalităţile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă"*.

Procedura de examinare a cererilor cu valoare redusă, este reglementată de articolul 276^3 alin. (3) Cod de procedură civilă, conform căruia stabileşte că, *"în termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată şi a înscrisurilor anexate, inclusiv în cazul comunicării prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, pârâtul prezintă instanţei judecătoreşti şi reclamantului o referinţă, precum şi copii de pe înscrisurile necesare. Pârâtul poate depune o cerere reconvenţională în condiţiile art.172 şi 173 doar dacă valoarea acţiunii reconvenţionale nu depăşeşte valoarea admisibilă şi condiţiile legale de exercitare a cererii iniţiale cu valoare redusă"*.

Iar, art. 276^4 alin. (5) Cod de procedură civilă, *"instanţa de apel examinează cererea de apel în procedură scrisă sau cu citarea participanţilor la proces, prevederile art. 276^3 fiind aplicabile corespunzător"*.

După depunerea cererii cu valoare redusă, întru respectarea dispozițiilor art. 276^3 alin. (3) Cod de procedură civilă, intimatului ÎM „INCASO" SRL și avocatului Bujoreanu Eugeniu le-a fost comunicată cererea de apel, fiind explicat dreptul de a depune referință asupra cererii de apel în termen de 20 de zile de la data recepționării înștiințării. Și, așa cum, referința nu a fost depusă, iar termenului stabilit pentru realizarea acțiunii date, este unul de decădere, instanța de recurs a examinat cauza în baza materialelor dosarului.

Verificând materialele cauzei şi analizând în complex argumentele şi criticile invocate în apelul depus, Colegiul judiciar conclude asupra necesității respingerii apelului declarat de Popa Serghei și menținerii hotărîrii contestate.

În sprijinul concluziei enunțate Colegiul judiciar punctează următoarele argumente.

Conform art. 276^2-276^4 Cod de procedură civilă, este stabilită procedura în cazul cererilor cu *valoare redusă*, situația ce se referă la speță.

Potrivit art. 276^4 alin. (4)-(5) Cod de procedură civil *"hotărîrea judecătorească poate fi atacată cu apel, care se examinează în condiţiile prezentului cod. Deciziile instanţei de apel nu se supun recursului, fiind definitive şi irevocabile de la pronunţare. Instanţa de apel examinează cererea de apel în*

procedură scrisă sau cu citarea participanţilor la proces, prevederile art. 276³ fiind aplicabile corespunzător”.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1), lit. a) Cod de procedură civilă *”instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să mențină hotărîrea primei instanțe”*.

Potrivit art. 373 Cod de procedură civilă *„(1) instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor şi obiecțiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanțelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanță. (2) În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărîrea primei instanțe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanța de apel de către participanții la proces. (3) În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanța de apel se pronunță în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanță”*.

Colegiul judiciar verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii primei instanțe în raport cu prevederile *art. 238-241 Cod de procedură civilă* constată că, dispozițiile procedurale sus-invocate au fost respectate. Or, în urma examinării cauzei în apel a fost stabilit că, instanța de fond a dat o apreciere corectă raportului juridic stabilit între părți, a constatat şi a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, concluziile instanței de fond expuse în hotărâre fiind în corespundere cu probele administrate, iar normele de drept material au fost aplicate corect.

Verificând materialele cauzei şi analizând în complex argumentele şi criticile expuse, respectând limitele judecării apelului inserate la *art. 373 Cod de procedură civilă,* Colegiul judiciar conchide asupra necesității, respingerii apelului ca fiind nefondat, cu menținerea hotărârii primei instanțe, din următoarele considerente.

Din materialele dosarului se desprinde că, la data de 24.12.2020 între OCN „SEBO CREDIT” SRL, în calitate de creditor și Popa Serghei în calitate de debitor, a fost încheiat contractul de credit (împrumut) nr. AG0362334 din 24.12.2020 și executat la sediul Creditorului (f.d.10-13).

În aceeași ordine de idei, la data de 24 decembrie 2020, potrivit bunului de serviciu/bonului de plată în numerar nr. 601723, pârâtului Popa Serghei, i-a fost eliberată suma de 4 000 lei contrasemnătură (f.d.11).

Totodată, la data de 31.12.2021 OCN „SEBO CREDIT” SRL şi ÎM „INCASO” SRL au încheiat contractul de cesiune a creanței nr. CS_2021/12_8 (f.d.20-22), potrivit căruia OCN „SEBO CREDIT” SRL în calitate de cedent a cesionat către ÎM „INCASO” SRL dreptul de creanță împotriva debitorilor săi.

Potrivit prevederilor contractului dreptul de creanță s-a transmis de la cedent către cesionar în baza unui act de predare primire nr. 220216114394 (f.d.19).

În acest sens a fost prezentat contractual de cesiune a creanțelor de viitor din 31.12.2021 și Actul de primire predare a creanțelor din contractul de cesiune a creanței din 31.12.2021. Și, potrivit acestui act, OCN „SEBO CREDIT" SRL a transmis către SRL „Incaso", dreptul asupra creanței debitorului Popa Serghei care reiese din contractul de împrumut nr. AG0362334 din 24.12.2020.

Astfel, la data de 31.12.2021 a avut loc cesiunea creanței și SRL „Incaso" a devenit creditorul intimatului Popa Serghei.

Ținând cont de circumstanțele menționate, corect instanța de fond a reținut că, art. 823 alin. (1) Cod civil, prevede că, *"o creanţă transmisibilă şi sesizabilă poate fi cesionată de titular (cedent) unui terţ (cesionar) în baza unui contract. Din momentul încheierii unui astfel de contract, cedentul este substituit de cesionar în drepturile ce decurg din creanţă, dacă din contractul de cesiune nu rezultă un moment ulterior"*.

Iar, reieșind din pct. 1.1 al Contractului de Cesiune a Creanțelor nr. CS_2021/12_8 din data de 31.12.2021 statuează că, obiectul prezentului contract constă în cesiune de către Cedent în favoarea Cesionarului a drepturilor de creanță împotriva debitorilor săi.

Conform art. 826 Cod civil *"titularul unei creanţe o poate transmite, fără consimţământul debitorului dacă legea nu prevede altfel"*.

Respectiv, cererea de chemare în judecată este înaintată de către IM „Incaso" SRL având calitatea de „creditor" în baza contractului de Cesiune încheiat OCN „SEBO CREDIT" SRL, numit în continuare „Cedent" și IM „Incaso" SRL, în calitate de „Cesionar", prin care OCN „SEBO CREDIT" SRL a transmis dreptul de creanță către IM „Incaso" SRL, în temeiul Actului de predare-primire care reflectă sumele datorate şi plățile efectuate, semnat de ambele părți, care atestă faptul că SRL „Incaso" a primit de la OCN „SEBO CREDIT" SRL dreptul de creanță în baza contractului de cesiune. Și, acest act de primire-predare este un actul de transmitere a creanței ce este o parte integrantă a Contractului de Cesiune, în temeiul căruia se transmit creanțele față de debitori.

Deci, Contractul de cesiune produce efecte juridice pentru viitor care reglementează doar posibilitatea de a transmite dreptul de creanță şi statuează obligațiile pe care le asumă fiecare din părțile contractante. Prin urmare, Contractul de cesiune a creanței în temeiul căruia a fost cesionată creanța intimatului întrunește condițiile de valabilitate a unui act juridic care poate da naștere la drepturi şi obligații.

Astfel, ținând cont de faptul că, pârâtul nu a achitat datoria în termenul indicat, la data de 12 iulie 2023, ÎM „INCASO" SRL a expediat în adresa acestuia o reclamație, cu somarea repetată de a achita datoria, în caz contrar pârâtul va fi

acționat în instanța de judecată, reclamație care a fost recepționată de către pârât la data de 02 august 2023 (f.d.17-18). Iar, potrivit Certificatului de datorie conform contractului de împrumut din 24 decembrie 2020, debitorul Popa Serghei a acumulat o datorie totală în sumă de 8000 lei (f.d.16).

Și, așa cum, pârâtul nu a reacționat la cerințele reclamantului, la data de 29 decembrie 2023 ÎM „INCASO" SRL reprezentat de avocatul Eugeniu Bujoreanu a înaintat în instanța de judecată prezenta acțiune împotriva lui Popa Serghei privind încasarea datoriei şi cheltuielilor de judecată.

În circumstanțele expuse, întemeiat prima instanță a conchis că, Popa Serghei nu a achitat datoriile formate în urma contractului de credit încheiat la data de 24 decembrie 2020. Și, potrivit calculul prezentat de către IM „INCASO" SRL, datoria lui Popa Serghei, formată în baza contractul de credit (împrumut) încheiat la data de 24 decembrie 2020, la data înaintării acțiunii constituia suma de 8 000 lei, suma de 270 lei drept compensare a cheltuielilor de judecată cu titlu de taxă de stat și suma în mărime de 500 lei, drept cheltuieli pentru asistența juridică.

Este de menționat că, Popa Serghei a cunoscut despre suma datoriei încă din data de 02.08.2023, când a fost expediată de către reclamant la data de 12.07.2023, somarea privind achitarea datoriei, în caz contrar va fi acționat în instanța de judecată, însă ultimul nu a reacționat la această reclamație (f.d.17-18).

Astfel, este de menționat că, în prezenta cauză civilă raportul juridic este unul obligațional născut din contractul de credit (împrumut) nr. AG0362334 din data de 24.12.2020, iar potrivit materialelor dosarului civil este cert că Popa Serghei a format o datorie restantă la contractul de credit (împrumut) în sumă de 8 000 lei și, ultimul nu a făcut dovada achitării acesteia.

În circumstanțele date, just prima instanță a conchis că, sunt întemeiate solicitările reclamantului de încasare a creditului restant și ratele rămase în sumă totală de 8 000 lei, considerente din care a admis integral această pretenție. Or, fiind încheiat contractul, OCN „SEBO CREDIT" SRL a acordat creditul în termen și condițiile stabilite în contract, îndeplinindu-și toate obligațiile asumate față de debitor. Însă, Popa Serghei nu a achitat rate lunare integral, a încetat să-și execute cu bună credință obligațiunea de restituire a creditului nebancar în condițiile prestabilite și din motive neimputabile reclamantului, care se eschivează de la onorarea obligațiunilor contractuale asumate, astfel, în scopul soluționării amiabile a litigiului, IM „INCASO" SRL, prin scrisoare recomandată a somat debitorul, solicitând rambursarea către IM „INCASO" SRL a datoriei restante, dar neachitate, informându-l despre consecințele ce vor surveni în cazul neonorării obligațiunilor sale, la care Popa Serghei nu a acordat nici o atenție, refuzând în continuare achitarea creditului în condițiile stabilite.

Astfel, reclamantul în susținerea poziției sale, a indicat că, epuizând orice cale de soluționare a litigiului amiabil, pretinde încasarea de la Popa Serghei a

sumei restante a creditului (rate scadente, dar neachitate) în sumă de 4 000 lei, penalităților în sumă de 4 000 lei, în total 8 000 lei, din care motiv a înaintat în instanța de judecată cererea de chemare în judecată, prin care a solicitat admiterea acțiunii și încasarea de la Popa Serghei în beneficiul IM „INCASO" SRL a sumei datoriei în mărime totală de 8 000 lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 770 lei.

Colegiul judiciar notează că, din materialele cauzei se desprinde că, a fost semnat contractului de credit (împrumut) cu dobândă nr. AG0362334 din data de 24.12.2020 de către OCN „SEBO CREDIT" SRL" și Popa Serghei, în baza căruia, Popa Serghei a primit suma creditului în mărime de 4 000 lei, pe un termen de 12 luni, cu scadența la data de 31.12.2021.

Iar, potrivit art. 4.2.1 din contractul de credit, în cazul în care debitorul încalcă termenul de plată, debitorul va trebui să plătească penalitate de întârziere pentru fiecare zi de întârziere, calculată ca procent stipulat în discuțiile speciale începând din prima zi după termenul de plată și până la plata totală a tuturor sumelor restante în baza prezentului contract. Penalitatea de întârziere este calculată de creditor pentru zilele de restantă a debitorului, dar cel mult până la 100 % din suma oferită de credit.

Conform datelor din dispozițiile speciale ale creditului, penalitatea de întârziere a fost stabilită în mărime de 1 % per zi de întârziere.

Astfel, punând accent pe neexecutării obligației contractului de restituire a creditului de către Popa Serghei, întemeiat instanța de fond a stabilit că, reclamantul ÎM „INCASO" SRL este îndreptățit să pretindă la încasarea de la Popa Serghei a penalității prevăzute în contractul de credit, calculată de reclamant în mărime de 4 000 lei.

Este de menționat că, potrivit art. 774 alin. (1) Cod civil "*în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face"*. Iar, conform art. 775 alin. (1) Cod civil *"debitorul și creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării și stingerii obligației"*.

La art. 776 Cod civil fiind stipulat că, *"obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii"*, iar potrivit prevederilor art. 901 alin. (1), lit. a) Cod civil "*atunci cînd, fără justificare, debitorul nu își execută obligația, creditorul poate, în condițiile legii și, după caz, ale contractului, la alegerea sa să ceară executarea silită a obligației. Neexecutarea obligației însemnă orice abatere, cu sau fără justificare, de la executarea corespunzătoare a obligației și include neexecutarea totală sau parțială a obligației, executarea necorespunzătoare sau cu întârziere a obligației"*.

Potrivit art. 1763 alin. (1) Cod civil *”prin contractul de credit, o bancă sau o organizație de creditare nebancară (creditor) se obligă să pună la dispoziția unei alte persoane (debitor) o sumă de bani ca împrumut, cu condiția rambursării ei, a plății dobânzii și a altor plăți aferente, sau își asumă orice alt angajament de a achiziționa o creanță sau de a efectua o plată, de a prelungi termenul de rambursare a datoriei sau de a emite orice garanții”*. Iar, conform art. 1764 alin.(1) Cod civil *„părțile contractului de credit pot conveni asupra unei dobânzi fixe sau flotante”*.

În conformitate cu art. 1765 Cod civil *”în afară de dobândă, părțile pot conveni asupra unui comision pentru serviciile prestate în legătură cu utilizarea creditului”*, iar conform art. 947 alin. (1) Cod civil *”clauza penală este o prevedere contractuală prin care părțile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligației, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate)”*.

Totodată, în conformitate cu prevederile art. 947 Codul Civil *”clauza penală este o prevedere contractuală prin care părțile evaluează anticipat prejudiciul, stipulînd că debitorul, în cazul neexecutării obligației, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate). Prin clauză penală se poate garanta numai o creanță valabilă. Penalitatea poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligației garantate prin clauza penală sau a părții neexecutate, inclusiv sub forma unei dobînzi de întîrziere. Părțile pot conveni asupra unei penalități mai mari decît prejudiciul. Debitorul nu este obligat să plătească penalitate în cazul în care neexecutarea obligației este justificată. Nulitatea obligației atrage nulitatea clauzei penale. Nulitatea clauzei penale nu atrage nulitatea obligației”*.

Iar, de toate aceste prevederi, prima instanță a ținut cont în ansamblu și just a stabilit că, sancțiunea prevăzută în textul de lege citat constituie o modalitate de răspundere civilă, sub forma unei penalități stabilite de lege. Această sancțiune reprezintă o modalitate de evaluare anticipată a prejudiciului cauzat instituției bugetare prin executarea tardivă a obligațiilor contractuale de către persoanele fizice şi juridice. Deci, fiind o formă a răspunderii civile contractuale, aplicarea penalității legale trebuie să întrunească aceleași condiții generale prevăzute de lege pentru angajarea răspunderii contractuale. Iar, una din condițiile angajării răspunderii contractuale constituie vinovăția debitorului.

Potrivit art. 2 alin. (1) Cod civil *”obligațiile contractuale şi de altă natură, precum şi alte raporturi patrimoniale sunt reglementate de legislația civilă”*, iar conform art. 6 alin. (1) Cod civil ”*în cazul nereglementării prin lege ori prin acord al părților şi lipsei de uzanțe, raporturilor prevăzute la art. 2 li se aplică, dacă aceasta nu contravine esenței lor, norma legislației civile care reglementează raporturi similare”*.

De asemenea, la examinarea cauzei pendinte, corect instanța de fond a notat că, fiind o formă a răspunderii civile contractuale, aplicarea penalității legale trebuie să întrunească aceleași condiție generale prevăzute de lege pentru angajarea răspunderii contractuale.

Mia mult ca atât, întemeiat s-a menționat în hotărârea contestată că, conform art. 901 alin. (1), lit. e) Cod civil *”atunci cînd, fără justificare, debitorul nu își execută obligația, creditorul poate, în condițiile legii și, după caz, ale contractului, la alegerea sa să ceară plata de despăgubiri pentru prejudiciul suferit prin neexecutare”*.

Astfel, punându-se accent pe prevederile legii, în contractul de credit indicat supra, părțile au stabilit că, în cazul neefectuării de către debitor a plăților privind restituirea plăților privind restituirea creditului, la suma respectivă se aplică o penalitate în mărime de 1% din suma totală a creditului pentru fiecare zi de întârziere.

Prin înscrisurile cauzei confirmându-se că, Serghei Popa a înregistrat întârzieri la restituirea creditului acordat la 24 decembrie 2020. Și, fiind analizate normele legale citate mai sus în raport cu circumstanțele de fapt ale speței, instanța de fond just a conchis asupra temeiniciei cerinței reclamantului cu privire la încasarea penalității în mărime de 4 000 lei, așa cum, prin neexecutarea obligației principale de restituire a creditului în termenul fixat în contract, reclamantului i-a fost cauzat un prejudiciu, care a fost evaluat în mod anticipat de către părți în mărime de 1%.

În circumstanțele expuse, colegiul judiciar notează că, la soluționarea prezentului litigiu, s-a ținut cont și de dispozițiile Legii cu privire la organizațiile de creditare nebancară, care nu admit înaintarea unor pretenții cu privire la încasarea accesoriilor la credit în mărime mai mare decât suma debursată.

În conformitate cu art. 9 alin. (1), lit. e), f) din Legea cu privire la organizațiile de creditare nebancară, se interzic organizației de creditare nebancară: ”*e) aplicarea oricăror plăți (inclusiv dobânzi, comisioane, taxe, penalități, dobânzi de întârziere şi orice alt tip de plăți) aferente unui contract de acordare a creditului nebancar sau de leasing financiar pentru clientul persoană fizică pe un termen mai mic de 2 ani și/sau în care suma inițială debursată este de până la 50 de mii de lei (pentru linia de credit, valoarea de referință se va considera suma maximă stabilită în contractul de credit), a căror valoare totală să depășească valoarea debursată conform contractului respectiv sau valoarea de intrare a bunului în contractul de leasing financiar; f) în cazul acordării creditelor nebancare clientului persoană fizică, în care suma inițială debursată este de până la 50 de mii de lei (pentru linia de credit, valoarea de referință se va considera suma maximă stabilită în contractul de credit): – să efectueze schimbări ale clauzelor contractuale respective, care, ca efect, măresc obligația pecuniară inițială a clientului persoană fizică; – pentru clientul persoană fizică care*

înregistrează întârzieri mai mari de 30 de zile în executarea obligațiilor conform contractului de credit, să încheie orice alte acte juridice cu același client persoană fizică, care, ca efect, măresc obligația pecuniară totală a acestuia până la stingerea obligației scadente de rambursare conform contractului de credit curent și expirarea a cel puțin 10 zile lucrătoare de la această acțiune".

Iar, potrivit art. 24 alin. (3) din Legea cu privire la organizațiile de creditare nebancară *"în cazul încălcării prevederilor art. 9 alin. (1), lit. e) și f), organizația de creditare nebancară are dreptul să solicite doar restituirea sumei inițiale, debursate conform contractului de credit/leasing financiar acordat, fără revendicarea altor plăți prevăzute în contract (inclusiv dobânda, comisioanele, taxele, penalitățile, dobânzile de întârziere și orice alt tip de plăți). Prezentele prevederi se aplică inclusiv în cazul în care organizația de creditare nebancară a transmis unei persoane terțe dreptul de încasare a creanțelor aferente contractului de credit/leasing financiar acordat"*.

Astfel, în urma analizării situației de fapt în raport cu normele de drept, întemeiat instanța de fond a stabilit că, și aceste dispoziții legale au fost respectate de reclamant, or, prin acțiunea depusă s-a solicitat încasarea creditului restant în mărime de 4 000 lei, precum și accesoriile (remunerații contractuale, penalitate) în mărime de 4 000 lei.

Colegiul judiciar notează că, conform art. 386 alin. (2) Cod de procedură civilă *"o hotărâre legală în fond nu poate fi casată numai pe motive formale"*, iar, luând în considerație cele sus menționate, se constată că, prima instanță la examinarea cauzei civile corect a stabilit circumstanțele care au importanță pentru justa soluționare a litigiului, just a determinat raportul juridic litigios, concluziile primei instanțe fiind întemeiate și legale, în concordanță cu prevederile art. 239 Cod de procedură civilă, iar argumentele expuse în apel nu sunt neîntemeiate, din care considerente, se manifestă necesitatea respingerii apelului, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În sensul celor enunțate, examinând argumentele invocate în cererea de apel, Colegiul constată că motivele invocate în apel nu au fost capabile să deprecieze hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia din 12 februarie 2024. Or, analizând situația per ansamblu, Colegiul consideră că, în prezentul dosar, garanțiile cu privire la un proces echitabil au fost respectate, atât din perspectiva dreptului intern cât și al dispozițiilor art. 5 și 6 din Convenția europeană a Drepturilor Omului.

Astfel, este de menționat și faptul că, se manifestă a fi neîntemeiate argumentele apelului, precum că, Popa Serghei nu ar luat careva bani în împrumut, ci o altă persoană, or, materialele cauzei denotă contrariul (f.d.10-15). Or, conform actelor din dosar se desprinde că, la întocmirea contractului de credit (împrumut) №AG0362334 din 24.12.2020 a fost respectată procedura stabilită în acest sens,

inclusiv persoana fiind identificată prin buletinul de identitate, copia căruia se regăsește în materialele dosarului (f.d.14-15). Și, chiar dacă invocă apelantul că, altă persoană a luat credit, falsificându-i actele, nu a prezentat probe, care ar demonstra temeinicia argumentelor date, limitându-se doar la invocarea argumentului dat, dar fără a prezenta vreun act ce ar demonstra existența unei cauze penale pe faptul că, în baza actelor sale o altă persoană ar fi luat credit și el este obligat să achite bani pe care nu i-ar fi contractat.

În contextul celor menționate, Colegiul judiciar ajunge la concluzia că, prima instanță întemeiat a admis acțiunea înaintată de ÎM ”INCASO” SRL către Popa Serghei, cu privire la încasare a datoriei în mărime de 8 000 lei, a cheltuielilor pentru taxa de stat achitată în mărime de 270 lei și a cheltuielile pentru asistența juridică în mărime de 500 lei. Astfel, din considerentele menționate şi având în vedere că, prima instanță a examinat cauza sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material şi procedural, a verificat şi apreciat probele administrate în conformitate cu art. 130 Codul de procedură civilă şi a emis o hotărâre legală, cu respectarea principiului echității, iar argumentele invocate de apelant sunt declarative, neîntemeiate şi formale, motive din care Colegiul judiciar, ajunge la concluzia de a respinge apelul şi de a menține hotărârea judecătorească atacată.

În baza celor expuse, potrivit prevederilor art. 276^2 - 276^4, art. 385 alin. (1), lit. a), art. 389-390 Cod de procedură civilă, Colegiul judiciar

D E C I D E :

Se respinge apelul declarat de Popa Serghei.

Se menține hotărîrea Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia din 12 februarie 2024, prin care a fost admisă acțiunea, cu hotărîrea încasării de la Popa Serghei, în beneficiul ÎM „INCASO” SRL în baza contractului de credit (împrumut) №AG0362334 din 24.12.2020 datoria în mărime de 8 000 lei, suma de 270 lei drept compensare a cheltuielilor de judecată cu titlu de taxă de stat și suma în mărime de 500, drept cheltuieli pentru asistența juridică, iar în total se încasează 8 770 lei.

Decizia este definitivă și irevocabilă de la pronunțare.

Preşedintele completului, judecător Movilă Vitalie

Judecătorii Pilipenco Serghei

Dvurecenschii Evghenii